

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Komínkovou

žalobkyně: M. S., narozená X,
bytem S. P.,
zastoupená advokátkou Mgr. Bc. Klárou Luhanovou,
se sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, 301 00 Plzeň,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 25, 125 08 Praha 5,

v řízení o žalobě ze dne 2. 7. 2021 proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 5. 2021, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 10. 5. 2021, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 5. 3. 2021 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 4 719,- Kč k rukám právního zástupce, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se touto žalobou domáhala zrušení nezákonného rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“), č. j. X ze dne 10. 5. 2021, jímž byly zamítnuty

námítky a bylo tak potvrzeno prvoinstanční rozhodnutí ČSSZ ze dne 5. 3. 2021, č. j. X, v němž bylo rozhodnuto, že se od 8. 4. 2021 odnímá žalobkyni invalidní důchod.

2. Žalobkyně má za to, že byla neoprávněně zkrácena na svých právech, a to v důsledku vydání napadeného rozhodnutí, které považuje za nezákonné a věcně nesprávné. Prvoinstanční rozhodnutí správního orgánu konstatovalo pokles pracovní schopnosti žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu 10 %, kdežto po uplatnění námitek byl zhodnocen její pokles již o 20 %.
3. Žalovaná za rozhodující příčinu poklesu pracovní schopnosti označila zdravotní postižení uvedené v kapitole X (postižení dýchací soustavy), odd. B (dolní dýchací cesty), položce 3b (astma pod částečnou kontrolou) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen „vyhláška“) – astma bronchiale persist eozinofilní pod částečnou kontrolou, které odpovídá míře poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20 % - 40 %. Žalovaná zvolila pokles pracovní schopnosti při samé spodní hranici s ohledem na zdravotní stav žalobkyně, neboť nedocházelo k časté pracovní neschopnosti ani při exacerbacích, tudíž žalobkyně byla schopná zvládat zaměstnání na plný pracovní úvazek, jelikož došlo k tzv. adaptaci na zdravotní postižení. Žalobkyně se s tímto závěrem neztotožňuje, protože od roku 2007 nepřetržitě pobírala invalidní důchod prvního stupně, navíc jí bylo diagnostikováno, že se jedná o trvalý stav, bez možnosti objektivního zlepšení. Pokles pracovní schopnosti byl dlouhodobě hodnocen 35 %, přičemž v důsledku vzniku invalidity byl skončen pracovní poměr ve společnosti CARBON, s. r. o., kde vykonávala pozici specializovaného montážního dělníka s lepším mzdovým ohodnocením, nežli u stávajícího zaměstnavatele HLS SECURITY AGENCY, s. r. o. Od dubna 2018 dokonce došlo ke zvýšení poklesu pracovní schopnosti, jenž nyní vykazoval 40 %.
4. Dle žalobkyně žalovaná nesprávně stanovila procentuální míru poklesu pracovní schopnosti, tj. 20 %, když zhodnotila jako rozhodující příčinu poklesu pracovní schopnosti podpoložku 3 b (astma pod částečnou kontrolou, jelikož nezohlednila závěry lékařských zpráv (např.: lékařská zpráva z 15. 3. 2021, v níž se jedná o astma s lehkou až středně těžkou ventilační poruchou, přičemž uvedla v napadeném rozhodnutí na str. 3, se jedná o astma s normální ventilační funkcí při spirometrii. Žalobkyně se na své zdravotní postižení neadaptovala, což je zřetelné z předložených důkazů, např. z žádosti o úpravu pracovní doby ze dne 3. 12. 2018, vyjádření zaměstnavatele k této žádosti ze dne 17. 12. 2018. V této souvislosti žalobkyně předkládá vyjádření zaměstnavatele ze dne 8. 6. 2021, z něhož je patrné, že není schopna výkonu práce v běžném režimu, jelikož je její zdravotní stav nestálý. Z těchto příčin nemá fixně stanovenou pracovní dobu a část pracovní doby vykonává z domova. Z důvodu zdravotních potíží opakovaně čerpá dovolenou namísto pracovní neschopnosti. Z výše uvedeného je zřejmé, že závěr žalované o adaptaci je tudíž nesprávný a jako takový nemá oporu v provedeném dokazování.
5. Žalobkyně rovněž považuje za nesprávné, že žalovaná nezohlednila předložené lékařské zprávy týkající se jejího psychického stavu, z nichž je patrné, že trpí obsedantně kompulzivní poruchou, která ji omezuje v osobním životě i zaměstnání. Žalobkyně k tomuto navrhuje další lékařské zprávy ze dne 17. 5. 2021 a 16. 6. 2021. S ohledem na výše zmíněné nelze vyloučit, že bylo žalovanou nesprávně určeno rozhodné zdravotní postižení ve smyslu již dříve uvedeném, eventuálně se může jednat o skutečnost odůvodňující použití ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity, tj. navýšení horní hranice poklesu míry pracovní schopnosti ve vztahu k zjištěnému rozhodnému zdravotnímu postižení, jež bylo žalovanou zařazeno pod položku 3b (astma pod částečnou kontrolou) přílohy

k vyhlášce. Na závěr konstatuje, že zákon nevylučuje, aby invalidní člověk pracoval na plný úvazek.

6. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 19. 7. 2021 uvedla, že žalobkyni bylo napadené rozhodnutí vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 3. 5. 2021, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobkyně posoudil ve smyslu ustanovení § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů a to tak, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a ve svém posudkovém hodnocení dospěl k závěru, že žalobkyně není nadále invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. V projednávaném případě byl lékařem žalované vypracován dne 3. 5. 2021 posudek, který dle jejího názoru splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, jenž se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně.
7. O žalobě rozhodl soud bez jednání v souladu s ustanovením § 76 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s. ř. s).
8. Žalobu soud shledal důvodnou.
9. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (dle ustanovení § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 23. 9. 2021 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, žalobkyně nebyla přítomna.
10. Dne 3. 5. 2021 byl posouzen zdravotní stav v řízení o námitkách proti rozhodnutí ČSSZ na oddělení LPS ČSSZ – pracoviště Plzeň v nepřítomnosti posuzované. Výsledkem posouzení byl soulad s posudkovým závěrem LPS OSSZ Plzeň – město ve smyslu odnímání invalidity. Posouzeno dle kapitoly X, odd. B, pol. 3 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovila míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Procesní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky neměnila.
11. V předchozích jednáních (poslední 3. 4. 2018 byl posouzen zdravotní stav v kontrolním řízení invalidity na oddělení LPS OSSZ Plzeň – město v nepřítomnosti posuzované. Výsledkem posouzení bylo nadále ponechání invalidity I. stupně. Posouzeno dle kapitoly X, odd. B, pol. 3, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., vyhlášky o posuzování invalidity, pro které se stanovila míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 citované vyhlášky neměnila. Datum vzniku invalidity byl datován ke dni 18. 10. 2007 dle kapitoly XV, odd. H, pol. 53 písm. c) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v plném znění pro které se stanovila míra poklesu pracovní schopnosti 30 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky zvýšila o 10 %, celková hodnota činila 40 %.
12. V řízení před soudem byly tedy doplněny podklady o posudek posudkové komise MPSV ČR v Plzni ze dne 23. září 2021 za účasti posudkového lékaře – předsedy komise: MUDr. J. M. a dalšího lékaře MUDr. J. F. z oboru psychiatrie bylo shledáno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb.,

zákon o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 45 %. Tento stav existoval i k datu 22. 2. 2021 i k datu vydání napadeného rozhodnutí 10. 5. 2021.

13. Z doložených psychiatrických nálezů vyplývá, že posuzovaná je v péči psychiatrie, měla dlouhodobě psychické potíže, pro výrazné zhoršení se rozhodla vyhledat psychiatrickou péči. Psychiatrická vyšetření ze 17. 5. 2021, 17. 3. 2021 dokládají u posuzované zhoršení psychického stavu, výraznou úzkost, dlouhodobě se nadměrně kontroluje, potíže již dosahují hloubky OCD, kdy se neustále opakovaně vrací do bytu za účelem kontroly sporáku, zamčených dveří, vrací se ke kontrole na toaletu, zda spláchla, zda je vypnutá voda v koupelně, opětovně kontroluje, zda je zamčené auto, zda zatáhla ruční brzdu, tyto činnosti ji brání v odchodu z bytu..., nutí i syna a ostatní rodinné příslušníky, aby také vše opakovaně kontrolovali. Efekt antidepressivní medikace je jen minimální bez většího efektu, trvají nutkavé myšlenky, kontrolování se, nespavost, její nutkavé jednání, výrazná úzkost, nesoustředivost ji omezují v osobním životě a v zaměstnání. Orientovaná všemi kvalitami, spolupracující, odpovědi přiléhavé, fori pokleslá, výrazně obavná, úzkostná, obtížně odklonitelná, částečně se jeví obavy oprávněné, dominují příznaky OCD, obsedantně kompulzivní myšlenky, myšlení koherentní, bez bludů, bez poruch vnímání, bez kognitivně mnestického deficitu, nekvalitní spánek. Neagresivní, nesuicidální. Zhodnocení psychiatra při jednání komise: z dostupné psychiatrické dokumentace vyplývá, že posuzovaná je v péči psychiatrie pro obsedantně kompulzivní poruchu, obtížně léčebně ovlivnitelnou, je výrazně snížena úroveň sociálního fungování a výkon většiny denních aktivit, je výrazné omezení v osobním života a v zaměstnání, závěrem psychiatr hodnotí psychické postižení jako středně těžké.
14. PK MPSV ČR v Plzni konstatuje, že u posuzované se jedná o středně těžké funkční postižení uvedené v kapitole V., položce 5 c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 25 % - 35 % horní hranicí 35 %. Horní hranice zvolena vzhledem k chronicitě průběhu onemocnění, k minimálnímu efektu psychiatrické medikace. Vzhledem k dalším onemocněním posuzované, zejména k asthma bronchiale perzistujícímu těžkému gonarthrose I.sin II. – III. stupně s nestabilitou, vpravo III. stupně, gonalgiami bilat se dle ustanovení § 3 odstavce 1, vyhlášky o posuzování invalidity zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 45 %. Nelze ale hodnotit dle stejné kapitoly a oddílu, položky 5 d), neboť není prokázáno těžké postižení obsedantně kompulzivní poruchy s neschopností kontaktu mimo přirozené sociální prostředí vedoucí k poskytování ústavní péče nebo v odborném léčebném ústavu. Není důvod pro použití ustanovení § 4 odstavce 1 vyhlášky o posuzování invalidity.
15. S ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení posuzované, komise konstatuje, že není v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ a s posudkovým zhodnocením námitkového řízení ve smyslu úplného odnímání invalidity I. stupně při přiřazení funkčního postižení ke kapitole X, oddílu B, položce 3 b) a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti 10 %, resp. 20 %. Komise nesouhlasí, že nebyl důvod pro ponechání I. stupně invalidity. Komise na rozdíl od posudkového závěru OSSZ Plzeň –

město a posudkového závěru námitkového řízení hodnotí jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u posuzované obsedantně kompulzivní poruchu. Komise konstatuje, že nebylo zohledněno a zhodnoceno ve zdravotní dokumentaci prokázané psychické postižení - obsedantně kompulzivní porucha středně těžká. Právě toto psychické postižení je dominující příčinou zhoršujícího se zdravotního stavu posuzované, které způsobuje výrazně sníženou úroveň jejího sociálního fungování a výkonu většiny denních aktivit, je příčinou výrazného omezení v osobním životě a v zaměstnání. Z doložených lékařských nálezů a ze zhodnocení psychiatrem při jednání komise je odůvodněné nadále ponechání invalidity I. stupně. Klinický stav odpovídá středně těžkému postižení. Postižená není schopna psychicky náročné práce, stresové práce, práce v nočních směnách. Rovněž není schopna práce spojené s větší fyzickou námahou, s manipulací s těžkými břemeny, delším stáním a chůzí. Je schopna lehčí psychické a fyzické práce na zkrácený úvazek. Posuzovaná je schopna po vzniku invalidity I. stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě.

16. Dle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., zákon o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Dále dle téhož ustanovení odst. 3 *„se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“*
17. Podle ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění *„jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.“*
18. Dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. *„soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu.“*
19. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí správního orgánu proti odnímání invalidního důchodu prvního stupně, neboť má za to, že posouzení jejího zdravotního stavu nekoresponduje s rozhodnými diagnózami lékařských zpráv. Po doručení posudku PK MPSV ze dne 23. 9. 2021 shora uvedeného má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 10. 5. 2021 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 5. 3. 2021 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení spočívající v nesprávném zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť dle posudku PK MPSV ČR – pracoviště Plzeň byl náhle nedůvodně stupeň invalidity žalobkyně snížen. Zdravotní stav posuzované se podle PK MPSV ČR – pracoviště Plzeň ovšem nemění, spíše progreduje. Žalobkyně je podle PK MPSV ČR - pracoviště Plzeň nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně s datem vzniku 18. 10. 2007, neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 45 %. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování posudků o zdravotním stavu žalobce na příslušné OSSZ Plzeň-město (10 % pokles míry pracovní schopnosti) a poté u ČSSZ (20 % míry

poklesu pracovní schopnosti), dle posudku PK MPSV ČR – pracoviště Plzeň se jedná o středně těžké funkční postižení tkvící v poklesu míry pracovní schopnosti ve výši 40 %. Závěr žalované v napadeném rozhodnutí, podle něhož důvodem odnímání invalidity, byl pokles pracovní schopnosti shledán jako nedostačující, neboť byl zhodnocen pouhými 20 %, je v rozporu se skutkovým stavem a nemá oporu v podkladech rozhodnutí.

20. Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. nadále trvání invalidity prvního stupně, a tedy i nároku na výplatu invalidního důchodu.
21. Na základě výše uvedeného soud zrušil napadené rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení a současně zavázal žalovanou výše uvedeným právním názorem.
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobkyni, jež měla úspěch, vznikly náklady právní zástupkyni žalobkyně dle ustanovení § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., Ministerstva spravedlnosti o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) činí tarifní hodnota 5 000 Kč. Byly předloženy soudu úkony dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a), b), d) advokátního tarifu (převzetí zastoupení, žaloba a doložená porada ze dne 23. 9. 2021) v součtu 3 000 Kč, dále dle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu 300 Kč za jeden úkon právní služby, byly učiněny tři čili 900 Kč, dále DPH ve výši 21 % tedy 819 Kč, právní zástupkyně žalobkyně předložila rozhodnutí o registraci k dani z přidané hodnoty, v celkové výši tedy náhrada nákladů řízení činila 4 719 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 27. října 2021

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně